

Scolas bilinguas en l'Austria

L'instrucziun per minoritads a Vienna, Burgenland e Carinzia

DA GUIU SOBIELA-CAANITZ

Tge linguatgs discurr'ins en l'Austria (8,3 milliuns olmas)? La resposta dependa dal puntg da vista. La statistica resguarda tuts umans domiciliads en l'Austria. 1,6% èn Serbs u Montenegrins e discurran pia serb, 1,3% èn vischins da la república tirca e pledan pia tirc u curd. Pli cumplitgà vegna cun il croat e sloven. 0,3% discurran sloven, ma ils plis èn immigrads e na fan pia betg part da la gruppera etnica slovena: Questa cumpiglia mo umans cun dretg da burgais austriac. 1,8% da las personas domiciliadas en l'Austria èn da linguatg croat, ma mo 0,2% pledan croat da Burgenland ed èn pia indigenas, entant che tschellas (1,6%) èn immigradas oriundas da Croazia u Bosnia-Erzegovina. La lescha federala davart la posiziun giuridica da las gruppas etnicas («Volksgruppengesetz») dals 7 da fanadur 1976 definescha questas tenor ils dus criteris dal dretg da burgais e dal domicil. Per mintgina da las gruppas renconuschidas gida in agen cusegl consultativ («Volksgruppenbeirat») la regenza federala ed ils ministers federales. Renconuschidas èn la gruppera croata (Burgenland), «roma» (zagrendra), slovena (Carinzia), tscheca (Vienna) ed ungara (Burgenland e Vienna). «Europa ethnica» (Vienna), revista davart minoritads, ha deditgà dacurt in numer spezial a dumondas da scola (1). Duas contribuziuns tractan spezialmain l'Austria; l'artigel da las pp. 15–22, da la sciensiada dal dretg Sarah Siller, è entitulà: «Das Minderheitenschulrecht in Österreich», e la recensiun da las pp. 79–80, dal romanist Georg Kremnitz (Universitat da Vienna), analisescha la dissertaziun dal politolog Vladimir Wakounig, Slovens da Carinzia, davart la scola bilingua en ses stadi federativi.

Da la constituziun imperiala al patg internaziunal

La laver da Siller ha il grond merit da precisar in mantun detagls davart situaziuns complexas creschidas istoricamain dapi la memorabla constituziun imperiala dals 21 da decembre 1867. L'autura punctuescha che l'art. XIX-3 da lez text scumonda il «Sprachenzwang», pia il squitsch sin la giumentegna da las scolas publicas «d'emprender in segund linguatg uffizial». Ella duaja «survegnir en ses agen linguatg ils mezs da scolaziun necessaris». I sa tractava d'imperdir ina germanisaziun zuppada. Lezza norma prescriveva pia ininstrucziun fundamentala en il linguatg da mintga cuminanza linguistica. La constituziun imperiala na valeva dentant betg en il reginam da l'Un-

garia aifer ses cunfins da 1867, pia gnanc en l'intschess numnà oz Burgenland, patria dal cumponist Franz Liszt (1811–1886). Duas leschas ungaraisas da 1879 e 1907 han stabili l'ungarais en las scolas publicas da linguatg croat, tudestg euv. Pir 1921, suenter in referendum, è il Burgenland vegni part da l'Austria republicana; ma già il patg da Saint-Germain 1919 prescriveva lezza annexiun. Er a Saint-Germain han las pusanzas victoriudas sfurzà si a l'Austria normas davart ils org stgalims da scola publica per sias minoritads etnicas. Il patg da Vienna 1955 «davart il restabiliment d'in'Austria independenta e democratica» ha precisà lezzas normas en ses art. 7: «Las minoritads slovenas e croatas da Carinzia, Burgenland e Steiermark» duajan survegnir «lur instrucziun fundamentala en linguatg sloven u croat, sco er in numer proporziunal d'atgnas scolas medias» (p. 16). Ma la menziun da «Steiermark» exprima mo pli ina realitat istorica. En ina laver publitgada 1996 rapporta in perscrutader ch'el ha ja survegnì infurmaziuns linguisticas slovenas da 70 personas indigenas en vitgs da lez pajais federatifs tranter la chapitala Graz ed il cunfin da Slovenia. «L'assimilaziun dals Slovens da Steiermark ha entschavì dalunga suenter la fixaziun dal cunfin [cun il stadi slav dal sid] a Saint-Germain (...). I eran burgais loials dal stadi, quai punctuan schizunt ils potentats nazis suenter 1938. Las famiglias patriarcas duvravan vinvant il sloven en domenas limitadas, mantegnend era rests da cultura slovena sco chanzuns ed isanzas. En singuls vitgs san anc 80–90% da la populaziun lez linguatg, dentant savens en furma limitada (...). Ma già 1945 han ils representants dals pur-

slovens enturn [la citad pitschna da] Radkersburg declarà al guvernatur ch'i desistian da mintga dretg spezial; i han punctuà ch'i discurrian tuttina sloven a chasa, ma ch'i na furmian nagina minoritad slovena, mabain appartegnian a la cuminanza culturala tudestga (...). Ils presidents da las vischnancas en dumonda han refusà rigurksamain d'infurmär [il giurist austriac] Veiter davart la cumposiziun etnica da lur popolaziuns» (2).

Instrucziun slovena tralaschada

Ils malfatgs dals communists jugoslavs 1945 en l'Austria declaran ch'ina part da la populaziun slovena en Carinzia e Steiermark ha snegà sia cultura plitost che dar ina stgisa a las pretaias territorialas dals victurs. Ma il spretsch germanofon areguard la cultura slovena è bler pli vegl. Las autoritads han violà sistematicamain suenter 1867 il scumond da «Sprachenzwang» generalisond scolas bilinguas nua ch'ins instruiva bunamain mo pli per tudestg davent da la terza classa. Ins resguardava la germanisaziun sco premissa dal progress. «Lezza giada han ins derasà er in segund ed in terz argument, resguardond sco traditurgi che sa declerava d'etnia slovena e sco 'noda dal temp' l'assimilaziun e la germanisaziun» (3). Il patg da Saint-Germain ha midà pauc. Siller: «Tar la votaziun popula da 18 d'october 1920 en la Carinzia dal sid han 59% dals umans cun dretg da votar giavischà da restar tar l'Austria [empè da s'unir al stadi nov dals Slavs dal sid]. Ils millis Slovens che han quella giada tschernì l'Austria han probablamente vuochà uschia perquai che la Carinzia uffiziala als aveva empermess tranter auter in si-

nament da la magistraglia, possibiliter clisas parallelas, ina magistraglia da dus per mintga classa ed instrucziun cumplementara da promozion. Plaun a plaun han inschapì ils avantatgs da la bilinguitad, tant pli che la Slovenia limitrofa n'è daditg betg pli comunista: «Adina dapli uffants frequentan l'instrucziun bilingua u slovena e fan diever da la purschida d'exercizis facultatius slovens. En il territori da la lescha da scola primara per minoritads [en Carinzia] frequentavan 40,55% dals uffants classas u secziuns correspondentes durant l'onn da scola 2007/08, cunter mo 14% dal 1979/80 e 26% dal 1999/2000» (p. 19).

Ina speranza europea

Pli plaun ed era pli quiet è stà il svilup da las scolas da Burgenland per uffants da linguatg ungarais e cunzunt d'idiom croat regiunal («gradiscánsko-hrvátsky»); lur classas astgan cumpigliar almain 7 uffants e tut il pli 20. Talas classas èn avertas era per uffants germanofons; classas monolinguis tudestgas astgan cumpigliar almain 10 uffants e tut il pli 30. Las scolas da minoritads èn pia pli attractivas, tant pli che lur existenza è garantida sch'i èn avertas almain dapi 1993, era sch'il numer d'uffants chala. Il Burgenland n'ha anc betg savi stgaffir atgnas scolas per la minoritad renconuschida dals Romas, perquai ch'i manca ina magistraglia scolada duidamain en l'agen linguatg. Perencunter sustegna la citad da Vienna ina scola privata tscheca d'interess public cun bunamain 500 umans giuvens, classas da matura e pussai-vladads da vegni instruì era per slovac ed ungarais (4). Tuts traís linguatgs èn tant pli relevantes che la Slovakia, l'Ungaria e la Tschechia fan part da l'Uniun europeica dapi 2004. L'autura manegia dentant ch'il tschec, sco linguatg d'ina minoritad renconuschida, na saja anc betg resguardà avunda. Ins po concluder cun il commentari da Kremnitz davart las scolas bilinguas da Carinzia: «Wakounig s'engascha cun insistenza a favor d'ina politica pli averta che n'enclegia betg la bilinguitad existenta sco in burdi, mabain sco ina speranza en in'Europa che sa sviluppa svelt» (p. 80).

1) «Europa Ethnica» – 2009. Adressa: Wilhelm Brahmüller Universitäts- und Verlagsbuchhandlung, Servitengasse 5, A-1090 Vienna. Posta electronica: office@brahmüller.at.

2) Mirko Krizman en: Robert Hinderling e Ludwig M. Eichinger (ed.). Handbuch der mitteleuropäischen Sprachminderheiten. Tübingen (Günter Narr, ISBN 3-8233-5255-5) 1996, pp. 180 e 177.

3) Manfred Moser en: Arbeitsgemeinschaft Volksgruppenfrage, Kein einig Volk von Brüder. Vienna (Verlag für Gesellschaftskritik, ISBN 3-900351-09-0) 1982, p. 25.

4) Informazioni: www.komensky.at.